

prima instanță: Judecătoria Cahul (sediul Taraclia)
Judecător: S.Uzun
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G.Vavrin, I.Dănăilă, R.Petrov

Î N C H E I E R E

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Caireac Denis împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 29 iunie 2017 de admitere a acțiunii

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2017, Caireac Denis a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinelor de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat reclamantul că la 26 ianuarie 2017 Inspectoratul General al Poliției a emis ordinului nr. 31 ef „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 (Taraclia) al Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliție al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis”.

Iar, la 1 februarie 2017 a fost emis ordinul cu nr. 39 ef „Cu privire la modificarea și completarea ordinului IGP nr. 31 ef din 26 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr. 1 (Taraclia) al IP Taraclia al IGP al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis”, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție.

A menționat Caireac Denis că în ordinele contestate s-a indicat precum că la 19 decembrie 2016 în perioada de la 8.00 până la 12:47 neîntemeiat dânsul a lipsit de la

locul de muncă mai mult de 4 ore consecutiv, ceea ce nu corespunde realității și că nu a întreprins careva măsuri pentru a determina prejudiciul la materialul R-2 IP Taraclia nr.1809 din 8 decembrie 2016, prin ce a încălcat prevederile art. 273 alin.(2) CPP și pct.27 din Instrucțiunea cu privire la modul de primire, înregistrare, evidență și examinarea sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008, iar în consecință a tergiversat termenul de examinare începând cu 8 decembrie 2016 până la 26 decembrie 2016, la fel care nu corespunde realității, așa cum normele indicate nu stabilesc un termen concret de stabilire a prejudiciului.

Consideră reclamantul că ordinele sunt ilegale și dânsul a fost prejudiciat moral.

În drept, Caireac Denis și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 57 al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la poliție, art. 89 și art. 90 din Codul muncii, art. art. 14-24 ale Legii contenciosului administrativ.

Solicită Caireac Denis, anularea ordinului nr.31ef din 26 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 (Taraclia) al Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis”, anularea ca ilegală a ordinului nr.39 ef din 1 februarie 2017 „Cu privire la modificarea și completarea ordinului IGP nr. 31 ef din 26 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr. 1 Taraclia al IP Taraclia al IGP al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis”, restabilirea în funcție de ofițer superior al sectorului de poliție nr. 1 (Taraclia) al IP Taraclia, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 29 iunie 2017 a fost admisă acțiunea înaintată de Caireac Denis. A fost anulat ordinul nr.31 ef din 26 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr.1 (Taraclia) al Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis” și ordinul nr.39 ef din 1 februarie 2017 „Cu privire la modificarea și completarea ordinului IGP nr. 31 ef din 26 ianuarie 2017 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului de poliție nr. 1 Taraclia al IP Taraclia al IGP al MAI, căpitan de poliție Caireac Denis”. A fost restabilit Caireac Denis în funcția de ofițerul superior de sector al Sectorului nr. 1 (Taraclia) a Inspectoratului de Poliție Taraclia al Inspectoratului General al Poliției al MAI. S-a încasat de la Inspectoratul General de Poliție al MAI în beneficiul lui Caireac Denis salariu pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada de la 27 ianuarie 2017 până la 29 iunie 2017, în mărime de 29 458, 40 lei, cât și suma de 5 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciul moral.

La 5 iulie 2017 Inspectoratul General al Poliției a declarat apel, iar la 3 octombrie 2017 a depus apel suplimentar, solicitând admiterea acestora, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 29 iunie 2017.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. art. 26 alin. (1), 31 alin. (1), (6), 34 alin. (1), 54, 55 alin. (6) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. pct.63, 64, 80, 81, 82, 83 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013 (în vigoare la data emiterii ordinelor de sancționare), art. 86 alin. (1) lit.g) și h), 87 alin. (1), 89 alin. (1), 90 alin. (1), (2), (3), 329 alin. (1) și (2), 330 alin. (1) lit. b) ale Codului muncii, pct.27 a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni aprobată prin ordinul interdepartamental din 18 iulie 2008 nr. 121/254/286-0/95 și pct. 157 din Instrucțiunea referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul IGP al MAI, aprobată prin ordinul nr.138 din 11 noiembrie 2013, pct. 2, 5, 6 subpct. 1), 7 ale Hotărârii Guvernului privind aprobarea modului de calculare a salariului mediu nr. 426 din 26 aprilie 2004, care reglementează cadrul juridic și principiile de activitate, organizarea și funcționarea, atribuțiile, împuternicirile și obligațiile Poliției, finanțarea și asigurarea tehnico-materială a acesteia, precum și statutul polițistului, temeiurile și sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe de admitere a acțiunii este întemeiată, deoarece ordinele emise de IGP al MAI sunt ilegale.

A menționat Curtea de Apel Cahul că un prim temei pentru sancționare disciplinară a intimatului Caireac Denis, reflectat în ordinul de sancționare emis de șeful Inspectoratului General al Poliției la 26 ianuarie 2017 cu nr. 31 ef., servește lipsa de la serviciu timp de 4 ore la 19 decembrie 2016, or, acest fapt nu a fost probat.

Astfel, la caz, s-a constatat că la 19 decembrie 2016 ora 11.40, administrația IP Taraclia cunoștea despre locul aflării reclamantului Caireac Denis în virtutea raportării despre acest fapt de către inspectorul de poliție Zanfirov Gheorghii, iar ținând cont de dispoziția șefului IP Taraclia din 5 august 2016, care stabilește regimul de muncă de la 08.00 – 17.00, inclusiv cu pauza de masă de la 12.00 – 13.00, rezultă că la ora 11.40, Caireac Denis nu absentase 4 ore de la serviciu, așa cum se notează în ordinul de sancționare din 26 ianuarie 2017, dar 3 ore 40 min. (08.00 – 11.40= 3 ore 40 min).

Sub un alt aspect se va remarca că nu se confirmă absența lui Caireac Denis de la serviciu timp de 4 ore la 19 decembrie 2016, ba mai mult, la 19 decembrie 2016 între ora 8.00 – 11.40 Caireac Denis s-a aflat pe sectorul său deserviciu, și respectiv, nu poate fi apreciat că ultimul nu s-a aflat la serviciu, or în acea perioadă de timp Caireac Denis și-a exercitat atribuțiile de serviciu pe sectorul repartizat în deservire și nu poate fi reținut ca o absență nemotivată de la serviciu.

Referitor la cel de al doilea temei pentru sancționare disciplinară a lui Caireac Denis indicat în ordinul de sancționare emis la 26 ianuarie 2016, servește faptul precum că dânsul a ignorat pct.27 al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008, cât și a prevederilor pct.57 al Instrucțiunii referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul IGP aprobată prin ordinul IGP nr. 138 din 11 noiembrie 2013, neefectuând acțiuni de constatare în vederea stabilirii sumei pagubei pricinuite în urma defrișării ilicite a copacilor, tergiversându-se astfel termenul examinării de la 8 decembrie 2016 până la 26 decembrie 2016, or, acestea nu pot fi considerate în sensul

pct.36 din Statutul disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 (în vigoare la data emiterii ordinilor de sancționare), ca abatere disciplinară, ce are ca efect aplicarea sancțiunii disciplinare.

La acest segment, urmează de menționat că IGP al MAI, considerând că Caireac Denis a tergiversat termenul de examinare a materialului înregistrat în R-2 pe cazul de defrișare ilicită a copacilor de la 8 decembrie 2016 – 26 decembrie 2016, nu a adus în acest sens nici o probă care ar demonstra tergiversarea termenului de examinare a materialului respectiv, or, careva termeni pentru examinarea unor astfel de cazuri nu sunt stabiliți expres în pct.27 al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiunii aprobată prin ordinul interdepartamental din 18 iulie 2008 nr. 121/254/286-0/95, ci doar este menționat termenul rezonabil de examinare a materialelor care se asigură de către conducerea respectivei instituții.

Mai mult, în ordinul de sancționare nu s-a indicat în baza căror criterii s-a determinat tergiversarea examinării materialului transmis spre soluționare lui Caireac Denis, și nici chiar în cadrul anchetei de serviciu nu au fost indicate careva criterii care au fost luate în considerare la stabilirea faptului de tergiversare a examinării materialului respectiv.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat că la emiterea ordinului, nu s-a ținut cont că prin rezoluția șefului IP Taraclia din 15 decembrie 2016, a fost prelungit termenul de examinare a materialului pe cazul defrișării ilicite a copacilor transmis lui Caireac Denis până la 21 decembrie 2016, iar ulterior, la 21 decembrie 2016 prin rezoluția șefului IP Taraclia termenul din nou a fost prelungit până la 26 decembrie 2016 (f.d.48-49, vol.1).

Prin urmare, deși termenul de examinare a materialului înregistrat în R-2 a fost prelungit la 21 decembrie 2016 de șeful IP Taraclia până la 26 decembrie 2016, în baza raportului depus de Caireac Denis, totuși, la 22 decembrie 2016, șeful IP Taraclia a inițiat ancheta de serviciu în privința lui Caireac Denis pentru neexecutarea măsurilor necesare în vederea stabilirii valorii copacilor defrișați ilegal și a lemnului sustras, cât și prelungirea neîntemeiată a termenului de examinare a materialului. Or, la aplicarea celei mai aspre sancțiuni disciplinare – concedierea din cadrul Poliției, IGP nu a motivat aplicarea unei astfel de sancțiuni disciplinare, atâta timp cât norme legală statuează expres că concedierea din cadrul Poliției se aplică pentru încălcări sistematice a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave, situații care nu au fost reținute în acțiunile lui Caireac Denis, și nici nu au fost prezentate probe în sensul respectiv.

Totodată, IGP nu a justificat prin probe pertinente și concludente, cât și prin cele constatate în cadrul anchetei de serviciu, necesitatea aplicării celei mai aspre sancțiuni disciplinare concedierea din cadrul Poliției, și nici nu s-a indicat din care considerente s-a ales anume această sancțiune disciplinară și nu alta din rândul celor stabilite de art. 54 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și din pct.63 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013 (în vigoare la data emiterii ordinilor de sancționare), or aceste norme de drept stabilesc consecutivitatea sancțiunilor disciplinare de la cea mai ușoară – avertismentul până la cea mai aspră – concedierea.

În acest context, din concluziile anchetei de serviciu întocmită de IP Târlia la 28 decembrie 2016 s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare de mustrare, iar în concluziile anchetei de serviciu din 2 ianuarie 2017 s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere, însă fără a fi motivat din care considerente nu s-a propus aplicarea sancțiunii disciplinare de mustrare aspră în ordinea în care sunt prevăzute de legislație. Tot aici, a relatat că angajatorul dispune de prerogativa de a alege sancțiunea disciplinară din numărul celor prevăzute de lege, care urmează să fie aplicată față de angajat, însă această sancțiune disciplinară urmează a fi aplicată ținându-se cont de gravitatea abaterii disciplinare constatate în acțiunile angajatului care se determină în funcție de consecințele acesteia.

Curtea de Apel Cahul a considerat drept justificată concluzia primei instanțe vizavi de ilegalitatea ordinelor, repunerea în funcția deținută anterior de către Căireac Denis, și anume, cea de ofițer de sector al Sectorului nr. 1 (Târlia) IP Târlia, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă pe perioada 27 ianuarie 2017 – 29 iunie 2017 (5 luni 2 zile) în sumă de 29 458,40 lei din contul angajatorului Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Căireac Denis și repararea prejudiciului moral în sumă 5 000 lei.

La 23 ianuarie 2018 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul pledând pentru admiterea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de apel.

Suplimentar susține că referirea instanțelor de judecată cu privire la faptul că pârâtul urma să concedieze salariatul, doar cu acordul comitetului sindical în vederea respectării art. 87 al Codului muncii, nu poate fi reținută. Or, norma menționată se aplică doar în cazul concedierii salariatului în temeiul art. 86 Codul muncii, iar la caz Căireac Denis a fost concediat în baza unei legi speciale, și anume, a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

De asemenea, consideră recurentul că concluziile primei instanțe, menținute de instanța de apel precum că constatările expuse în ordinul de concediere contravin materialelor de anchetă și explicațiilor/rapoartele prezentate, nu pot fi reținute, deoarece în acest sens a fost comisă o greșeală mecanică ce ține de ora la care Căireac Denis s-a prezentat la serviciu.

Totodată, IGP și-a întemeiat cererea de recurs în baza hotărârii Curții Constituționale nr. 34 din 8 decembrie 2017.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 31 octombrie 2017, a fost expediată în adresa părților la 5 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea anexată la dosar. (f.d. 37, vol.II).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Inspectoratul General al Poliției s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 ianuarie 2018, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 octombrie 2017, în termen.

La 6 februarie 2018, în adresa intimatului Caireac Denis a fost expediată copia recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul Caireac Denis nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva